

Popletená pohádka

Byl jednou jeden skřítek, jmenoval se Radovánek. Proč takové jméno, děti? Radovánek se totiž stále usmíval a rozdával všude kolem sebe radost.

Jednou přišel Radovánek na statek, kde bydlela domácí zvířátka. Byl tam kohoutek Kokrháč, slepička Kdákalka, pesek Hafánek, kočička Mňoukalka, prasátko Chrochtálek a kozlík Mekálek. Každý si pěkně pobroukával tak, jak uměl. Kokrháč kokrhal, Kdákalka kdákala, Hafánek štěkal, Mňoukalka mňoukala, Chrochtálek chrochtal a Mekálek mečel. Radovánek je chvíli poslouchal a pozoroval a najednou k nim přiskočil s hlasitým zvoláním: *„Ahoj, kamarádi, jsem skřítek Radovánek a mám rád všechny, kdo se usmívají a radují. Můžu si s vámi hrát?“*

Zvířátkům se skřítek moc líbil, a tak si hráli. Chvíli na Slepou bábu, chvíli na honěnou, až najednou....

Radovánek si vymyslel, že zvířátka trochu poplete. Hra na kouzelníka byla lákavá. Radovánek zvolal Abraka dabraka a co se nestalo - zvířátkům se popletly hlásky. Žádné už neumělo mluvit tak, jak předtím, jen byli celí pomatení. Všichni pokřikovali a smáli se.

Najednou se začalo stmívat, proto zvířátka nechala Radovánka na statku, aby si odpočinul. Ráno, sotva vyšlo sluníčko, vyletěl Kokrháč na bidýlky a chtěl všechna ostatní zvířátka vzbudit. Ale on vlastně neuměl kokrhat, a tak ho nikdo neposlouchal. Kokrháč byl z toho celý smutný, vzbudil Radovánka a prosil ho, aby mu vrátil hlásek. Ten se nenechal dlouho pobízet a všechno dal zase do pořádku.

Zvířátka se probudila, poděkovala Radovánkovi za veselé hrátky a rozloučila se s ním. Na dvorečku bylo zase všechno v pořádku: Kokrháč kokrhal, Kdákalka kdákala, Hafánek štěkal, Mňoukalka mňoukala, Chrochtálek chrochtal a Mekálek mečel.

Zvířátka žila spolu spokojeně a šťastně.